

Bab es sik

Nog nauwelijks wakker schuiven we de taxi in. Weliswaar hebben we ontbijt gehad maar het is nu nog pas half zes! We willen bij de eersten zijn aan de ingang van de kloof. Onze gids heeft verteld hoeveel de taxi mag kosten, niet meer dan 1 Dinar. Maar bij de ingang van het terrein protesteert de chauffeur toch dat dit niet genoeg is. Het beste is je niets van het protest aan te trekken, gewoon uit te stappen, "Shukaran" te zeggen en weg te lopen.

Na het kaartje kopen moeten we nog een heel eind lopen voordat we de kloof ingaan. Deze heet hier natuurlijk niet zomaar "kloof" maar "Bab es Sik", hetgeen ik persoonlijk vertaal als "het begin van de betovering". Het is nog steeds zeer vroeg en betrekkelijk kil: ik kan mijn trui plus windjack goed gebruiken. In de Sik, waarvan de wanden zeker 40 meter hoog zijn en die steeds smaller wordt, is het schemerig. Het pad is eer ongelijk zodat je goed uit moet kijken waar je loopt. Hoewel onze gids onderweg veel uitlegt willen we verder, verder. Hier is het belommerd maar we weten waarvoor we hier zijn: verder, verder. De kloof wordt nog smaller en smaller zodat we steeds meer als ganzen achter elkaar moeten lopen. We worden steeds stiller van de spanning van wat komen gaat.

De kloof wordt zo smal dat het zeker lijkt te zijn dat we straks helemaal klem zullen zitten. Sommigen van de groep gaan wat sneller lopen om het als eerste te kunnen zien, maar dat willen we allemaal. Doordat de Sik nog steeds smaller wordt en de steen van de wanden heel donkergrijs is, wordt het ook steeds schemeriger.

Maar dan opeens ziet de voorhoede het! De kloof gaat wijken en ineens krijgen we uitzicht op het schathuis. Tussen de grijze rotsen zien we ineens een rozerode façade opdoemen met Korinthische zuilen, waar de eerste zonnestralen overheen spelen: El Khazne Firaun. Vanuit de schemerdonkere omgeving lijkt het of daar een fel vuur woedt. Hier zijn we voor gekomen.

Maar even later, als we helemaal uit de kloof zijn gekomen en voor het schathuis staan, blijkt dit veel meer te zijn dan een schitterende façade en we moeten van onze verbazing bekomen. In de loop van de dag blijkt trouwens dat achter de Sik een heel dal vol ligt met de meest wonderschone ruïnes in rozerood en dat je hier veel meer dan 1 dag door kunt brengen. Dis is namelijk pas het begin van Petra, het hoogtepunt van onze reis.

Peter Masee

Juni 2000